

Środa, 11 marca 2015 r.

P8_TA(2015)0068

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. (2014/2222(INI))**

(2016/C 316/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 145, 148, 152 oraz art. 153 ust. 5 TFUE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej tytuł IV (Solidarność),
- uwzględniając art. 349 TFUE dotyczący specjalnych środków na rzecz regionów najbardziej oddalonych,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną, w szczególności jej art. 30 dotyczący prawa do ochrony przed ubóstwem i marginalizacją społeczną,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienia i aspektów społecznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – realizacja priorytetów na rok 2014 ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2014 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2015 r.” (COM(2014)0902) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2014 r. zatytułowany „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014)0903),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 października 2013 r. zatytułowany „Wzmocnienie społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej” (COM(2013)0690),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie zatrudnienia i społecznych aspektów strategii „Europa 2020” ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 15 listopada 2011 r. na ten sam temat ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0129.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0038.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0060.⁽⁴⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 57.

Środa, 11 marca 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inicjatywa »Szanse dla młodzieży«” (COM(2011)0933),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowany „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” (COM(2013)0083),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie zatrudnienia i społecznych aspektów działań i roli trojki (EBC, Komisja i MFW) w odniesieniu do objętych programem państw członkowskich strefy euro ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie sposobu, w jaki Unia Europejska może przyczynić się do zapewnienia warunków sprzyjających działalności przedsiębiorstw i ich powstawaniu w celu tworzenia miejsc pracy ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie zatrudnienia młodzieży ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Pracy z dnia 5 grudnia 2014 r. w sprawie płac na świecie w latach 2014–2015 (Global Wage Report),
  - uwzględniając dokument roboczy OECD z dnia 9 grudnia 2014 r. zatytułowany „Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth” [Tendencje w poziomie nierówności dochodów i ich wpływ na wzrost gospodarczy],
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 lipca 2014 r. zatytułowany „Inicjatywa w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy” (COM(2014)0446),
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 14 września 2011 r. ⁽⁵⁾ i z dnia 16 stycznia 2014 r. ⁽⁶⁾ w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8–0043/2015),
- A. mając na uwadze, że Europa musi zaangażować się na rzecz modelu społecznej gospodarki rynkowej gwarantującego zrównoważony wzrost, aby pozostawić przyszłym pokoleniom miejsca pracy, a nie długi;
- B. mając na uwadze, że kontekst gospodarczo-społeczny UE jest nadal mało optymistyczny, a także mając na uwadze, że według prognozy gospodarczej Komisji z jesieni 2014 r. ożywienie gospodarcze jest wciąż nietrwałe; mając na uwadze, że mimo ujemnych stóp wzrostu w strefie euro w ciągu minionych dwóch lat oczekuje się, że stopa wzrostu w strefie euro osiągnie 0,8 % w 2014 r. i 1,1 % w 2015 r.; mając na uwadze, że tylko kilka państw członkowskich ma lepsze prognozy i że w minionych latach Komisja regularnie korygowała własne prognozy w dół; mając na uwadze, że mimo iż przewidywany ogólny deficyt w UE28 został zmniejszony do 3 % w 2014 r., pozostaje on wysoki w kilku państwach członkowskich, co wskazuje na potrzebę dalszej konsolidacji budżetowej zgodnej z zasadami wzrostu gospodarczego oraz lepszego i trwałego zatrudnienia, ponieważ ożywienie nie jest ani trwałe, ani oparte na mocnych podstawach;
- C. mając na uwadze, że szybka ścieżka konsolidacji budżetowej stosowana w czasie kryzysu gospodarczego utrudniła państwom członkowskim osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”, co pokazuje, że polityka budżetowa powinna być różnicowana i dostosowywana do sytuacji poszczególnych państw członkowskich; mając na uwadze, że gwałtowny spadek cen ropy może stanowić dodatkowy bodziec dla gospodarek wielu państw członkowskich, zwłaszcza jeżeli przekłada się szybko na obniżenie cen energii dla rodzin i przedsiębiorstw;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0240.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0246.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0394.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0010.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 101.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0043.

Środa, 11 marca 2015 r.

- D. mając na uwadze, że UE musi nadal usprawniać swoją politykę gospodarczo-społeczną w celu jak najszybszego osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, a jednocześnie przewyciężyć ryzyko stagnacji sekularnej i deflacji, a ponadto mając na uwadze, że aby mogło to nastąpić, trzeba kontynuować wysiłki na rzecz wspierania inwestycji i reform strukturalnych zwiększających konkurencyjność gospodarczą w sposób odpowiedzialny społecznie; mając na uwadze, że zapewnienie sprawnego przejścia na gospodarkę zasobooszczędną oraz zrównoważonego rozwoju wymaga transformacji ekologicznej; mając na uwadze, że pozycja UE w gospodarce światowej niepokojąco się obniża w rezultacie kryzysu, utraty bazy przemysłowej oraz braku zaufania inwestorów i przedsiębiorców, podczas gdy w wielu innych krajach widoczne są wyraźne oznaki ożywienia; mając na uwadze, że w październiku 2014 r. MFW szacował, że prawdopodobieństwo recesji w strefie euro wzrosło i do końca roku osiągnie poziom 35–40 %;
- E. mając na uwadze, że państwa członkowskie odgrywają główną rolę w kształtowaniu polityki zatrudnienia, w tym zatrudnienia ludzi młodych, i że najlepszy efekt przynoszą działania podejmowane na szczeblu krajowym;
- F. mając na uwadze, że UE musi jak najszybciej uporać się z problemem szybkiego starzenia się jej mieszkańców;
- G. mając na uwadze, że mimo pewnych usprawnień (po raz pierwszy od 2011 r. nastąpił niewielki wzrost liczby umów o pracę w pełnym wymiarze godzin) stopa bezrobocia utrzymuje się nadal na historycznie wysokim poziomie i że 25 mln osób pozostaje bez pracy; mając na uwadze, że stopa bezrobocia długotrwałego jest niepokojąco wysoka i że 12 mln osób nie ma pracy od ponad roku (wzrost o 4 % w ubiegłym roku); mając na uwadze, że stopa bezrobocia ludzi młodych nie obniżyła się znacząco (spadła jedynie o 1,9 % w porównaniu z rokiem 2013) i w całej UE wynosi średnio 21,2 %; mając na uwadze, że 75 % osób długotrwanie bezrobotnych w UE ma poniżej 35 lat; mając na uwadze, że z wyjątkiem niektórych państw członkowskich sytuacja na rynku pracy jest szczególnie trudna dla osób młodych, niezależnie od ich poziomu wykształcenia;
- H. mając na uwadze, że należy w pełni i prawidłowo wykorzystywać Europejski Fundusz Społeczny, łącznie z gwarancją dla młodzieży i Inicjatywą na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, by finansować zrównoważone projekty z myślą o walce z bezrobociem, w szczególności z bezrobociem młodzieży;
- I. mając na uwadze, że odsetek młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (młodzieży NEET) pozostaje wysoki, a także mając na uwadze, że w grupie tej występuje nadreprezentacja młodych Romów;
- J. mając na uwadze, że szereg czynników, w tym między innymi niestworzenie sprzyjających warunków dla stymulowania inwestycji i wzrostu, niższe dochody osiągane na rynku oraz zmniejszenie transferów socjalnych w tym czasie ⁽¹⁾, a także wysiłki niektórych państw członkowskich na rzecz przywrócenia równowagi gospodarczej przez ograniczenie wydatków na ochronę socjalną, doprowadziły do znaczącego obniżenia dochodów brutto do dyspozycji gospodarstw domowych, przyczyniając się do wzrostu liczby europejskich rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym oraz do alarmującego wzrostu nierówności, w tym różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że jeden na czterech Europejczyków jest zagrożony ubóstwem; mając na uwadze, że niepełne zatrudnienie i jego niepewność osiągnęły szczytowy poziom i że w przypadku 50 % wszystkich osób poszukujących pracy zapewnienie zatrudnienia nie wystarcza do wydzwignięcia ich z ubóstwa;
- K. mając na uwadze, że z danych za rok 2013, najnowszych dostępnych, wynika, iż stopa długotrwałego bezrobocia wśród osób czynnych zawodowo w 28 państwach członkowskich UE utrzymuje się na rekordowo wysokim poziomie 5,1 %; mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie ma nie tylko poważny wpływ na życie jednostek, lecz może też przekształcić się w bezrobocie strukturalne w UE;
- L. mając na uwadze, że 25,1 % ludności UE jest obecnie zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że średni wzrost poziomu ubóstwa dzieci jest wyższy niż średni wzrost poziomu ubóstwa ogółem, a także mając na uwadze, że w kilku państwach członkowskich jedno na troje dzieci żyje poniżej granicy ubóstwa;
- M. mając na uwadze, że starsi pracownicy są grupą najbardziej narażoną na długotrwałe bezrobocie; mając na uwadze, że w 2012 r. zatrudniona była tylko połowa pracowników w wieku 55–65 lat; mając na uwadze, że osoby starsze bardziej odczuwają obniżanie wydatków publicznych w sektorze usług społecznych i zdrowotnych oraz świadczeń społecznych; mając na uwadze, że niektóre grupy osób starszych, np. osoby w wieku powyżej 80 lat, starsze kobiety, starsi migranci i starsi członkowie mniejszości etnicznych, są szczególnie zagrożone ubóstwem;

⁽¹⁾ Projekt wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu Komisji i Rady do komunikatu Komisji w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2015 r. (COM(2014)0906), s. 44. Zob. również Przegląd stanu zatrudnienia OECD 2014 http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/employment/oecd-employment-outlook-2014_empl_outlook-2014-en#page1.

Środa, 11 marca 2015 r.

- N. mając na uwadze, że aby przetrwać kryzys, niektóre państwa członkowskie musiały przeprowadzić znaczne cięcia w wydatkach publicznych, a w tym samym czasie wzrosło zapotrzebowanie na ochronę socjalną w związku z wzrostem liczby bezrobotnych; mając na uwadze, że środki budżetów krajowych przeznaczone na ochronę socjalną są coraz bardziej ograniczone, ponieważ skutkiem likwidacji miejsc pracy lub cięć płac na dużą skalę jest obniżenie wpływów ze składek, co poważnie zagraża europejskiemu modelowi społecznemu; mając na uwadze, że postulowane reformy nie spełniają potrzeb i oczekiwań obywateli dotyczących zatrudnienia i sferze społecznej;
- O. mając na uwadze, że ograniczenie ubóstwa jest nie tylko jednym z głównych celów strategii „Europa 2020”, lecz wchodzi również w zakres odpowiedzialności społecznej państw członkowskich, a godne i trwałe miejsca pracy są najlepszym sposobem na wyjście z ubóstwa; mając na uwadze, że w związku z tym należy skoncentrować działania na ułatwianiu dostępu do miejsc pracy, szczególnie osobom najbardziej oddalonym od rynku pracy; mając na uwadze, że na rynku pracy wciąż występują znaczne nierówności warunków zatrudnienia i że po ukończeniu 55 roku życia kobiety są bardziej niż mężczyźni narażone na życie w ubóstwie lub na wykluczenie społeczne;
- P. mając na uwadze, że nierówności społeczno-ekonomiczne między państwami członkowskimi jeszcze się pogłębiły, podczas gdy w odniesieniu do celu konwergencji regionalnej obserwuje się odwrotną tendencję; mając na uwadze, że różnica w poziomie bezrobocia między krajami centralnymi a peryferyjnymi wzrosła z 3,5 % w 2000 r. do 10 % w 2013 r.; mając na uwadze, że ta rozbieżność zwiększa ryzyko fragmentacji oraz zagraża stabilności gospodarczej i spójności społecznej UE; mając na uwadze, że w szóstym sprawozdaniu na temat spójności podkreśla się rolę, jaką w przetrwaniu nierówności odgrywają fundusze strukturalne, zwłaszcza w czasie kryzysu;
- Q. mając na uwadze, że art. 174 TFUE stanowi, że „w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Unii rozwija ona i prowadzi działania służące wzmocnieniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. W szczególności Unia zmierza do zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych. Wśród regionów, o których mowa, szczególną uwagę poświęca się obszarom wiejskim, obszarom podlegającym przemianom przemysłowym i regionom, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wspiarskie, transgraniczne i górskie.”;
- R. mając na uwadze, że w regionach cierpiących na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych stopa bezrobocia jest zwykle wyższa, wzrost gospodarczy – mniejszy, a ponadto brak jest znaczących inwestycji zmierzających do poprawy ich potencjału;
- S. mając na uwadze, że przez ostatnie dwa lata Parlament ostrzegał przed zagrożeniami społecznymi deflacji w kontekście niskiego wzrostu gospodarczego, wysokiego bezrobocia oraz presji na obniżanie wynagrodzeń; mając na uwadze, że Europejski Bank Centralny (EBC) przewidział niską inflację w perspektywie długoterminowej oraz ostrzegał przed jej skutkami dla popytu krajowego, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; mając na uwadze, że od sierpnia 2014 r. deflacja stała się faktem w ośmiu państwach członkowskich (z czego w sześciu należących do strefy euro); mając na uwadze, że popyt i tworzenie miejsc pracy w UE podlegają poważnym ograniczeniom z powodu aktualnej słabej dostępności kredytów dla MŚP oraz konieczności obniżenia nadmiernego zadłużenia sektora publicznego i prywatnego, co dotyczy szczególnie kredytów hipotecznych; mając na uwadze, że spadek stóp inflacji przyczynia się do znaczącego wzrostu tych trudności przez zwiększenie realnych stóp procentowych oraz realnego zadłużenia, co z kolei może uruchomić błędne koło kryzysu gospodarczego; mając na uwadze, że w dniu 22 stycznia 2015 r. EBC zareagował na wszystkie te okoliczności, ogłaszając szeroko zakrojony program skupu aktywów o łącznej miesięcznej wartości wynoszącej 60 mld EUR, który ma potrwać przynajmniej do września 2016 r.;
- T. mając na uwadze, że ekspansywna polityka pieniężna może stanowić narzędzie wspierania eksportu jako metody poprawy kondycji gospodarki UE w perspektywie krótkoterminowej;
- U. mając na uwadze, że niskie stopy procentowe mogą stanowić narzędzie stymulowania inwestycji w UE;
- V. mając na uwadze, że wzrosło tempo konsolidacji budżetowej i wprowadzono nowe zasadnicze cele, koncentrując się w większym stopniu na deficytach strukturalnych niż cyklicznych; mając na uwadze, że mimo to wartość mnożników fiskalnych w obecnej sytuacji jest nadal niezwykle wysoka; mając na uwadze, że konieczna jest realizacja celu średniookresowego i celu podatkowego, by stworzyć otoczenie wspierające wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy; mając na uwadze, że istnieje potrzeba systematycznej oceny skutków społecznych i środowiskowych tych środków oraz ich wpływu na problematykę płci;

Środa, 11 marca 2015 r.

- W. mając na uwadze, że poziom publicznych i prywatnych inwestycji w UE zmniejszył się niepokojąco i oscylują obecnie wokół 20 % poniżej poziomu sprzed kryzysu i jest niższy niż wśród głównych partnerów gospodarczych UE na całym świecie; mając na uwadze, że inwestowanie w lepsze i trwałe miejsca pracy, kapitał ludzki, badania i innowacje (w tym w mniejsze projekty), zasobooszczędna unię energetyczną, jednolity rynek cyfrowy, wspieranie przedsiębiorczości i lepsze otoczenie biznesowe dla MŚP, musi być priorytetem Komisji i państw członkowskich, ponieważ inwestycje w tych obszarach mają zasadnicze znaczenie nie tylko dla zapewnienia ożywienia gospodarczego, lecz również dla zwiększenia potencjału gospodarczego UE w zakresie wzrostu i tworzenia dobrobytu;
- X. mając na uwadze, że niewystarczające zaangażowanie parlamentów narodowych, Parlamentu Europejskiego, organów lokalnych i regionalnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych w proces europejskiego semestru na szczeblu unijnym i krajowym ograniczyło przejście odpowiedzialności za reformy przez państwa członkowskie, wypracowanie niewykluczających nikogo, zapewniających ochronę socjalną i trwałych rozwiązań oraz zmniejszyło zaufanie obywateli do unijnego projektu;
- Y. mając na uwadze, że ustalanie poziomu płac leży w gestii państw członkowskich;

Ambitne strategie gospodarcze na rzecz wzrostu, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i walki z deflacją

1. z zadowoleniem przyjmuje zintegrowane podejście Komisji do wzrostu, które oparte jest na trzech głównych filarach: planie inwestycyjnym dla Europy, reformach strukturalnych i odpowiedzialności budżetowej; domaga się ambitnej, ekspansywnej polityki gospodarczej i budżetowej w ramach obowiązujących zasad paktu stabilności i wzrostu w celu pobudzania inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz tworzenia lepszych i trwałych miejsc pracy; podkreśla, że solidarność jest fundamentalną wartością, na której opiera się Unia Europejska; wzywa Komisję do wsparcia wysiłków państw członkowskich przez przedstawienie konkretnych zaleceń, które będą pomocne dla nich i dla całej UE, tak aby nie dotyczyły one wyłącznie konsolidacji budżetowej, lecz również reform strukturalnych w społecznie zrównoważony, efektywny pod względem gospodarczym i trwały sposób; podkreśla, że niska inflacja już skutkuje zwiększeniem realnych stóp procentowych oraz realnego zadłużenia w sektorze publicznym i prywatnym, co w połączeniu z wysokim i długotrwałym bezrobociem młodzieży obniża wzrost gospodarczy i pogłębia ubóstwo;
2. ma świadomość związków między odpowiedzialnością budżetową a potrzebą stymulowania inwestycji i reform strukturalnych w państwach członkowskich w kontekście paktu stabilności i wzrostu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu”; wzywa partnerów do realizacji reform przy wykorzystaniu elastyczności już wbudowanej w przepisy i umowy, w przypadku gdyby państwo członkowskie musiało zmierzyć się z nadmiernymi nierównościami makroekonomicznymi, aby zagwarantować, że odpowiedzialność budżetowa będzie dostosowana do wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz zasad państwa opiekuńczego;
3. podkreśla potrzebę reform strukturalnych w państwach członkowskich; zauważa, że choć kilku państwom członkowskim, które przeprowadziły reformy, udało się odzyskać konkurencyjność na rynku światowym, reformy te powinny być dostosowane do zasad inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz tworzenia godnych miejsc pracy; apeluje, w celu zrealizowania ww. celów, o rozszerzenie tych reform na takie obszary jak jednolity rynek cyfrowy, unia energetyczna czy reformy fiskalne; uważa, że reformy propagowane na rynku pracy muszą też zapewnić elastyczność i bezpieczeństwo konieczne do położenia kresu segmentacji i zapewnienia godziwych wynagrodzeń;
4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w nowej kombinacji polityki budżetowej i monetarnej do dotychczasowych priorytetów w zakresie konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych dodaje się inwestycje; uważa jednak, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego należy zwrócić większą uwagę na łączny popyt oraz jego związek z podwyżkami płac i nierównościami społecznymi; podkreśla, że jeżeli chodzi o ograniczanie nierównowagi makroekonomicznej, priorytetem nie powinno być zwiększanie nadwyżek na rachunku obrotów bieżących, lecz zwiększanie stóp wzrostu gospodarczego i inwestycji oraz wskaźnika zatrudnienia, a także obniżanie wskaźnika ubóstwa;
5. wyraża zaniepokojenie, że inwestycje w UE zmniejszyły się znacząco w ostatnich latach i obecnie oscylują wokół 20 % poniżej poziomu sprzed kryzysu; ostrzega, że spadek ten był jeszcze większy w peryferyjnych państwach członkowskich, w których konsolidacja budżetowa była dotkliwsza; ponownie zwraca uwagę na potencjał zielonej gospodarki w zakresie zatrudnienia, w której według szacunków Komisji mogłoby do roku 2020 powstać pięć milionów miejsc pracy w samych tylko sektorach związanych z efektywnością energetyczną i odnawialnymi źródłami energii, pod warunkiem że wdrożona zostanie ambitna polityka klimatyczna i energetyczna; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wystarczającego poziomu inwestycji w te sektory i przewidywania przyszłego zapotrzebowania na umiejętności pracowników;

Środa, 11 marca 2015 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jednym z trzech głównych filarów strategii Komisji na 2015 r. są inwestycje, i wzywa do niezwłocznego wdrożenia jej planu; odnotowuje fakt, że wkłady państwa członkowskiego do Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) nie będą uwzględniane przy wyliczaniu korekty budżetowej ani w odniesieniu do funkcji zapobiegawczej, ani w odniesieniu do części naprawczej paktu stabilności i wzrostu;
7. uważa, że trzy główne filary strategii Komisji na 2015 r. muszą być wdrażane łącznie, by odpowiedzialnie stymulować inwestycje w tych obszarach, które mają rzeczywisty wpływ na wzrost i tworzenie miejsc pracy, takich jak gospodarka cyfrowa, zielone sektory i opieka zdrowotna;
8. odnotowuje fakt, że podstawą EFIS będą istniejące zasoby unijne i że nie zgromadzi on „świeżych” środków publicznych, poza dodatkowymi 5 mld EUR z Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI); zwraca uwagę na zagrożenia związane z niewystarczającą ilością funduszy i z nazbyt optymistycznymi założeniami dotyczącymi prawdopodobieństwa zdobycia większości niezbędnych środków finansowych dzięki przyciągnięciu prywatnych inwestorów; wzywa EBI do rozważenia odejścia od czysto komercyjnej bankowości w kierunku modelu zakładającego ocenę ryzyka cechującego dany projekt na podstawie określonych kryteriów i przejrzystości; wzywa Komisję do zbadania sposobów wykorzystania budżetu UE i innych, nowych środków w celu dopilnowania, że EFIS wywiąże się ze swoich zadań;
9. wzywa Komisję i EBI do dokonania oceny skutków kryzysu gospodarczego w odniesieniu do systemu bankowego i ostatecznych odbiorców finansowania EBI, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP, sektora gospodarki społecznej i spółek publicznych;
10. podkreśla fakt, że EFIS musi koncentrować się raczej na przyciąganiu nowych inwestycji w obszarach, w których zainteresowanie inwestorów jest ograniczone, niż na zastępowaniu inwestycji, których dokonano by gdzie indziej (wypieranie), czy na wysoce rentownych inwestycjach, których dokonano by tak czy inaczej (efekt deadweight); wzywa Komisję do uwzględnienia i wspierania inwestycji społecznych, które nie tylko się zwracają, ale też przynoszą pozytywne społeczne skutki uboczne, takie jak inwestycje w kapitał ludzki, inwestycje o dużym wpływie na tworzenie lepszych i trwałych miejsc pracy lub włączenie społeczne i ograniczanie ubóstwa, np. systemy zabezpieczenia społecznego i usługi społeczne, lub inwestycje w gospodarkę społeczną; ponownie apeluje o realizację pakietu dotyczącego inwestycji społecznych;
11. wzywa Komisję do zapewnienia inwestycji w słabszych pod względem gospodarczym regionach dotkniętych wysokim bezrobociem oraz inwestycji w MŚP w takich regionach, zważywszy na bardzo ograniczony dostęp MŚP do finansowania, w celu zagwarantowania, że wysiłki te odniosą wyraźny skutek tam, gdzie są najbardziej potrzebne, a wybory będą dokonywane przy należyтым uwzględnieniu charakterystyki gospodarczej inwestycji; podziela pogląd Komisji, zgodnie z którym istnieje zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników w rozwijających się sektorach, takich jak gospodarka cyfrowa, zielone sektory i opieka zdrowotna;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się szczególnymi wzmocnionymi mechanizmami pozwalającymi realizować programy inwestycyjne w regionach najbardziej oddalonych, gdzie oddalenie, brak ciągłości geograficznej, słabość gospodarki i bariery naturalne skutkują zwiększonymi nierównościami w dostępie do ofert pracy, towarów i usług;
13. wzywa Komisję do uwzględnienia przy programowaniu europejskiego planu inwestycyjnego tych regionów, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, w szczególności w odniesieniu do dostępu do sieci szerokopasmowych;
14. apeluje do Komisji, by wnikliwie przeanalizowała i udoskonalila inicjatywę w zakresie obligacji projektowych UE-EBI, uruchomioną w 2012 r. jako projekt pilotażowy służący ocenie europejskiego planu inwestycyjnego, aby mogła ona odgrywać większą rolę w promowaniu zatrudnienia; w tym kontekście apeluje także o szczegółowy przegląd obligacji społecznych ujętych w pakiecie dotyczącym inwestycji społecznych;

Odpowiedzialna strategia ponownego skupienia się na inwestycjach, tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy oraz wzroście gospodarczym

15. zauważa, że europejski plan inwestycyjny jest niezbędnym uzupełnieniem działań służących pobudzeniu zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzeniu miejsc pracy, a jego sukces zależy od wsparcia ze środków prywatnych i publicznych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. ponownie zaapelowano o intensywniejsze wysiłki ze strony krajów o większym fiskalnym polu manewru, aby pobudzić europejski popyt i inwestycje;

Środa, 11 marca 2015 r.

16. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie tempa konsolidacji budżetowej oraz wprowadzenie nowych zasadniczych celów, koncentrujących się w większym stopniu na deficytach strukturalnych niż cyklicznych, co powinno wpłynąć pozytywnie na zatrudnienie i zrównoważony wzrost; odnotowuje jednak, że wartość mnożników fiskalnych w obecnym kontekście jest jednak nadal niezwykle wysoka i że wywrze to negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, a także na trwałość systemów zabezpieczenia społecznego; wzywa Komisję, by ułatwiła wykorzystywanie maksymalnej elastyczności w ramach obowiązujących zasad paktu stabilności i wzrostu;

17. wzywa do stworzenia europejskich ram, które zagwarantują, że wszystkie inwestycje dokonywane zgodnie z europejskim planem inwestycyjnym wywrą istotny wpływ na pobudzenie zrównoważonego wzrostu, tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy i wspieranie postępu społecznego; wzywa Komisję do monitorowania i kontrolowania inwestycji dokonywanych zgodnie z tym planem, a ponadto do kontroli i oceny skutków gospodarczych i społecznych inwestycji w ujęciu realnym; wzywa Komisję do włączenia specjalistów w dziedzinie polityki społecznej w skład komitetu ekspertów nowego EFIS, który będzie zatwierdzał projekty przeznaczone do finansowania, oraz do dopilnowania, by pozytywne skutki społeczne stanowiły kluczowe kryterium przy tym wyborze;

18. podkreśla znaczenie elastyczności, z której można skorzystać w ramach istniejącego paktu stabilności i wzrostu w celu zapewnienia pola manewru dla inwestycji społecznych, mianowicie inwestycji społecznych w ludzi, które zapewnią im zdobycie niezbędnych umiejętności i wesprą warunki produktywnego i dającego satysfakcję uczestnictwa w gospodarce i społeczeństwie przez całe ich życie; podkreśla w tym kontekście potencjalną rolę gospodarki społecznej w tworzeniu trwałych i sprzyjających włączeniu społecznemu miejsc pracy wysokiej jakości;

Przywrócenie finansowania MŚP w celu stymulowania prywatnych inwestycji i tworzenia miejsc pracy

19. podkreśla, że choć MŚP stanowią podstawę tworzenia miejsc pracy w UE, nadal borykają się z poważnymi trudnościami w dostępie do finansowania i pozostają niepokojąco nadmiernie zadłużone; z zadowoleniem przyjmuje zatem nowe zalecenia Komisji w sprawie dostępu MŚP do finansowania, obejmujące nowe podejście do niewypłacalności i niepowodzeń biznesowych; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do dalszych wysiłków na rzecz poprawy systemów restrukturyzacji zadłużenia; wzywa Komisję, by w razie potrzeby wspierała wdrażanie na szczeblu krajowym zasad określonych w jej zaleceniu z dnia 12 marca 2014 r. za pośrednictwem zaleceń dla poszczególnych krajów; podkreśla, że przedsiębiorstwa prowadzone przez kobiety i MŚP mają więcej trudności z uzyskaniem dostępu do finansowania; wzywa Komisję do przeanalizowania przyczyn tej sytuacji i zaproponowania środków zaradczych;

20. podkreśla znaczenie tworzenia w Unii Europejskiej kultury przedsiębiorczości przez zmniejszanie barier dotyczących prowadzenia działalności na własny rachunek i zakładania przedsiębiorstw; zauważa, że służyć może temu inteligentna kombinacja wsparcia finansowego, na przykład osi mikrofinansów i przedsiębiorczości społecznej Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych lub zastosowanie w administracji publicznej pojedynczych punktów obsługi pozwalających zarejestrować nowe przedsiębiorstwo;

21. jest zaniepokojony, że rozdrobnienie rynku usług finansowych w strefie euro w niektórych przypadkach zagraża wzrostowi i zrównoważonemu rozwojowi MŚP; wzywa do przywrócenia zdolności udzielania pożyczek w gospodarce, co pozwoli MŚP na inwestowanie i tworzenie miejsc pracy, oraz do ułatwienia dostępu do przedsiębiorczości i dostępu MŚP do takich programów jak COSME czy Horyzont 2020;

22. apeluje do państw członkowskich, aby wyeliminowały niepotrzebne obciążenia administracyjne i biurokratyczne dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, mikroprzedsiębiorstw i MŚP oraz aby ułatwiły zakładanie nowych przedsiębiorstw;

23. z zadowoleniem przyjmuje opracowany wspólnie przez Komisję i EBI system udzielania pożyczek MŚP wykorzystujący fundusze strukturalne do sprawniejszego inwestowania w te firmy, aby pobudzić tworzenie lepszych i trwałych miejsc pracy; wzywa EBC do uzupełnienia tych działań politycznych oraz do zbadania sposobów nabywania aktywów MŚP i wspierania rozwoju MŚP w ramach programów luzowania polityki pieniężnej w oparciu o dobre praktyki funkcjonujące w innych obszarach gospodarczych lub do występowania w roli gwaranta źródeł finansowania MŚP, które przyczyniają się do powstania nawet 80 % miejsc pracy w wielu państwach członkowskich;

24. odnotowuje realizowany przez EBC program szeroko zakrojonego skupu aktywów, który po raz kolejny jest ukierunkowany na system bankowy; w związku z tym wzywa EBC do zoptymalizowania jego potencjału z myślą o poprawie stanu gospodarki realnej i umożliwieniu kredytowania w celu stymulowania wzrostu i walki z bezrobociem w UE;

Środa, 11 marca 2015 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane przez Komisję środki na rzecz tworzenia miejsc pracy w sektorze MŚP przez umożliwienie im korzystania z alternatyw dla pożyczek bankowych oraz środki na rzecz poprawy ram regulacyjnych i fiskalnych w celu zwiększenia poziomu inwestycji długoterminowych w MŚP; wzywa do niezwłocznego wdrożenia tych środków; ponadto wzywa Komisję do wspierania mniejszych projektów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia finansowania MŚP przez spółdzielnie finansowe, które mogłyby stanowić alternatywne instrumenty finansowania, oraz do zapewnienia MŚP lepszego dostępu do zamówień publicznych i finansowania publicznego na szczeblu unijnym i krajowym;

26. podkreśla znaczenie organów pośredniczących powiązanych z MŚP, takich jak izby handlowe, jako motorów mających mnożnikowy wpływ na wdrażanie polityk UE dotyczących MŚP, a ponadto wzywa Komisję do zainicjowania z tymi organami partnerskiego dialogu dotyczącego sposobów lepszej realizacji polityk UE dotyczących MŚP, tak by stymulować tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy;

Skuteczniejsze wykorzystanie funduszy

27. podkreśla, że polityki na rzecz wzrostu i zatrudnienia wywołują zróżnicowane skutki terytorialne w zależności od konkretnej sytuacji każdego regionu UE, a ponadto że dysproporcje regionalne zwiększają się od początku kryzysu; podkreśla, że w zaleceniach dla poszczególnych krajów należy brać pod uwagę zróżnicowanie terytorialne w obrębie państw członkowskich, tak aby stymulować wzrost i powstawanie miejsc pracy przy jednoczesnym zachowaniu spójności terytorialnej;

28. uważa, że środki w ramach polityki spójności mają do odegrania kluczową rolę w zmniejszaniu wewnętrznych różnic w zakresie konkurencyjności i nierówności strukturalnych w regionach, które najbardziej tego potrzebują; apeluje do Komisji o rozważenie właściwych rozwiązań dla państw członkowskich, które mimo bardzo wysokiej stopy bezrobocia są zobowiązane zwrócić fundusze unijne z powodu problemów ze współfinansowaniem; wzywa Komisję do rozważenia finansowania wstępnego w celu ułatwienia pełnego wykorzystania funduszy przez te państwa członkowskie w okresie 2014–2020, przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłego przestrzegania zasady odpowiedzialności budżetowej;

29. wzywa Komisję do podjęcia pilnych działań służących walce z dumpingiem podatkowym, oszustwami podatkowymi i unikaniem opodatkowania, a także do przyjęcia na szczeblu Rady ambitnego podatku od transakcji finansowych;

30. zdecydowanie uważa, że finansowanie UE, zwłaszcza finansowanie w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), nie powinno być wykorzystywane do dotowania działań krajowych, lecz do zapewnienia dodatkowego wsparcia w sposób, który będzie stanowił uzupełnienie i rozszerzenie krajowych programów zgodnie z decyzją państw członkowskich;

31. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony do zapewnienia pełnego wykorzystania środków unijnych na lata 2007–2013 oraz do ścisłego dostosowania EFS i pozostałych europejskich funduszy strukturalnych do strategii „Europa 2020”; wzywa Komisję do zapewnienia ścisłego kontrolowania, czy 20 % środków EFS jest przeznaczanych na walkę z ubóstwem; wzywa Komisję do wprowadzenia w kolejnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego oraz w zaleceniach dla poszczególnych krajów rozdziału dotyczącego realizacji Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym;

32. wzywa Komisję do opracowania reform strukturalnych na rynkach energii w celu stworzenia odpornej na zagrożenia unii energetycznej, która będzie mniej zależna od źródeł zewnętrznych i która będzie dywersyfikować źródła dostaw (np. kupując gaz z Algierii);

Reformy służące zwiększeniu potencjału wzrostu, kapitału ludzkiego i produktywności

33. zauważa, że pomyślna realizacja planów inwestycyjnych o decydującym znaczeniu dla zrównoważonego wzrostu i tworzenia lepszych i trwałych miejsc pracy, a także środków podejmowanych przez EBC jest możliwa tylko w połączeniu z reformami krajowymi, które służą poprawie jakości uczestnictwa w rynku pracy, pobudzają aktywność i produktywność, rozwijają kapitał ludzki wszystkich grup wiekowych, w tym najsłabszych grup społecznych, i wspierają silne systemy zabezpieczenia społecznego i usługi społeczne; zauważa, że decyzja Parlamentu i Rady o zacieśnieniu współpracy w sieci publicznych służb zatrudnienia stanowi zasadniczy element wysiłków na rzecz usprawniania rynków pracy; uważa, że w ramach strukturalnych reform rynku pracy należy wprowadzić środki służące wewnętrznej elastyczności, których celem jest utrzymanie zatrudnienia w czasach kryzysu gospodarczego, zapewnić wysokiej jakości miejsca pracy oraz bezpieczeństwo przy zmianie miejsca zatrudnienia, a także systemy świadczeń dla bezrobotnych oparte na realistycznych wymogach aktywizacji, oferujące odpowiednie wsparcie dla zwalnianych pracowników i powiązane ze strategiami reintegracji;

Środa, 11 marca 2015 r.

34. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia innowacyjnych metod pobudzania inwestycji w UE; zwraca uwagę na obserwowaną od niedawna tendencję do przenoszenia przez przedsiębiorstwa produkcji i usług z powrotem do UE oraz na możliwości, jakie przynosi to pod względem tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza dla młodzieży; uważa, że gospodarka unijna ma niepowtarzalną okazję, by przyspieszyć tę tendencję do relokacji miejsc pracy;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania dostosowanej do indywidualnych potrzeb polityki służącej wspieraniu tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości dla osób długotrwale bezrobotnych, bezrobotnych osób starszych, kobiet oraz innych grup priorytetowych szczególnie dotkniętych kryzysem, takich jak imigranci, społeczność romska i osoby niepełnosprawne, i obejmującej środki na rzecz wspierania strategii antydyskryminacyjnych w miejscu pracy, równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, uczenia się i szkolenia przez całe życie, a także środki na rzecz przeciwdziałania problemowi niskiego poziomu edukacji, który dotyczy części tych grup, często zagrożonych dodatkowo wykluczeniem społecznym; wzywa, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów systematycznie poruszane były kwestie zmniejszania różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, jeżeli chodzi o płace i emerytury; wzywa Komisję, by zażądała opracowania przez każde państwo członkowskie krajowego planu zwiększania zatrudnienia w celu tworzenia miejsc pracy zgodnie z ustaleniami z wiosennego posiedzenia Rady w 2012 r.;

36. wzywa Komisję do uruchomienia nowej inicjatywy nastawionej na wspieranie możliwości w zakresie zatrudnienia dla Romów w państwach członkowskich, przewidującej działania na rzecz promowania umiejętności i kwalifikacji oraz zwalczania dyskryminacji, a także wspierania tworzenia miejsc pracy, przykładowo przez samozatrudnienie i przedsiębiorczość oraz stosowanie innowacyjnych instrumentów finansowych;

37. wzywa państwa członkowskie, aby uznały za priorytet likwidowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia, szczególnie rozwiązując problem zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć oraz wdrażając środki umożliwiające godzenie życia zawodowego z prywatnym, między innymi dzięki zwiększeniu dostępności placówek opieki nad dziećmi;

38. wyraża ubolewanie, że europejski semestr nie został wystarczająco dostosowany do strategii „Europa 2020”; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dostosowania środków gospodarczych wdrożonych w trakcie europejskiego semestru do społecznych i związanych z zatrudnieniem celów strategii „Europa 2020” oraz zasad społecznych określonych w Traktatach; wzywa do bardziej zdecydowanych wysiłków na rzecz prowadzenia i koordynowania strategii politycznych UE służących pobudzeniu inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz tworzeniu lepszych i trwałych miejsc pracy; wzywa Komisję do bezzwłocznego przedstawienia śródkresowego przeglądu strategii „Europa 2020” z uwagi na pilną potrzebę osiągnięcia dalszego postępu w kwestii ograniczania ubóstwa oraz realizowania innych celów społecznych, a także potrzebę poprawy w zakresie większego zaangażowania zainteresowanych podmiotów;

Kształcenie i aktywna polityka na rynku pracy na rzecz rozwijania kapitału ludzkiego

39. uważa, że rosnąca konkurencja międzynarodowa będąca następstwem coraz lepiej wykwalifikowanej siły roboczej spowodowała, że UE musi radzić sobie z poważnym brakiem wykwalifikowanej siły roboczej oraz niedopasowaniem umiejętności, co jest hamulcem wzrostu gospodarczego; uważa, że jeżeli państwa członkowskie mają mieć realną szansę zrealizowania celów w dziedzinie zatrudnienia przewidzianych w strategii „Europa 2020”, muszą skoncentrować się na zapewnieniu właściwych warunków dla tworzenia miejsc pracy;

40. ponownie wzywa Radę, Komisję oraz państwa członkowskie do włączenia aspektu płci do ram strategii „Europa 2020”;

41. zwraca uwagę, że strategia na rzecz przywrócenia konkurencyjności nie powinna koncentrować się jedynie na kosztach pracy, lecz również na zwiększaniu produktywności dzięki inwestowaniu w kapitał ludzki i reformy strukturalne;

42. wzywa państwa członkowskie do przywrócenia inwestycji w kapitał ludzki do poziomu sprzed kryzysu, w szczególności do złagodzenia przechodzenia młodych ludzi z etapu edukacji do etapu zatrudnienia, do inwestowania w kształcenie zawodowe oraz w programy uczenia się przez całe życie;

43. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. Komisja wzywa państwa członkowskie do ochrony lub wspierania długookresowych inwestycji w kształcenie, badania i innowacje; zauważa jednak, że państwa członkowskie o już i tak napiętych budżetach nie dysponują wystarczającymi środkami pozwalającymi na osiągnięcie tego celu;

44. podkreśla znaczenie aktywnej polityki rynku pracy dla niektórych państw członkowskich w aktualnej sytuacji; apeluje do tych państw członkowskich o zwiększenie zakresu i skuteczności aktywnej polityki rynku pracy;

Środa, 11 marca 2015 r.

Wysokiej jakości miejsca pracy oraz wynagrodzenia jako czynniki napędzające produktywność i wzrost

45. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na wysoką stopę bezrobocia w grupach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, traktując priorytetowo umożliwienie im dostępu do rynku pracy i wchodzenia na ten rynek, a także do włączania w główny nurt polityki na rzecz integracji i dostępu do rynku pracy, ponieważ praca jest kluczem do udanej integracji;

46. przypomina, że godziwe wynagrodzenia są istotne nie tylko z punktu widzenia spójności społecznej, lecz również dla utrzymania zdecydowanego ożywienia oraz produktywnej gospodarki; wzywa Komisję do zbadania wpływu państw członkowskich wprowadzających wynagrodzenia minimalne w kontekście zmniejszania nierówności płac; wzywa Komisję do zorganizowania konferencji dotyczącej europejskich ram wynagrodzeń minimalnych;

47. jest zaniepokojony, że w wielu państwach członkowskich reformy rynku pracy nie zdołały zmniejszyć odsetka niepewnych form zatrudnienia; zauważa, że tymczasowe stanowiska pracy stanowiły 50 % miejsc pracy stworzonych w 2014 r.; zauważa, że według Komisji nadal istnieje zjawisko ubóstwa pracujących i że w przypadku 50 % wszystkich osób poszukujących pracy zapewnienie miejsc pracy nie wystarcza do wydzwignięcia ich z ubóstwa ani do zwiększenia produktywności; wzywa państwa członkowskie do uznania jakości miejsc pracy za priorytet oraz do zajęcia się problemem segmentacji rynku pracy; wzywa Komisję do dopilnowania, aby reformy rynku pracy miały na celu nie tylko wspieranie tworzenia lepszych i trwałych miejsc pracy, lecz również zmniejszanie segmentacji, poprawę sytuacji w zakresie wchodzenia na rynek pracy najsłabszych grup społecznych, propagowanie równości płci, redukcję ubóstwa pracujących oraz zapewnienie wszystkim pracownikom ochrony socjalnej, w tym osobom pracującym na własny rachunek;

48. uważa, że państwa członkowskie mogą tworzyć miejsca pracy, wyłącznie jeżeli pozwala na to rynek, jeżeli mogą polegać na wykwalifikowanej sile roboczej, jeżeli rynki pracy są wystarczająco elastyczne, jeżeli koszty pracy obejmujące wynagrodzenie odpowiadają produktywności, jeżeli system zabezpieczenia społecznego czyni pracę bardziej atrakcyjną oraz jeżeli regulacje są proporcjonalne oraz oparte na faktach;

49. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia ich wysiłków na rzecz rozwiązania problemu dumpingu socjalnego w UE, który powoduje istotne szkody dla pracowników, których to dotyczy, oraz dla systemów opieki społecznej; ponadto wzywa do angażowania partnerów społecznych na wszystkich etapach tych działań;

50. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę dotyczącą europejskiej platformy ds. pracy nierejestrowanej; ponownie apeluje do państw członkowskich o dopilnowanie, by osoby zatrudnione na umowach niegwarantujących pewności zatrudnienia lub osoby pracujące na własny rachunek korzystały z podstawowych praw i odpowiedniej ochrony socjalnej, zwłaszcza pod względem godzenia życia zawodowego z prywatnym; wzywa Komisję do podjęcia ukierunkowanych działań mających na celu rozwiązanie dodatkowych problemów spowodowanych wymuszoną pracą w niepełnym wymiarze godzin i pracą tymczasową oraz fikcyjnym samozatrudnieniem;

51. ubolewa, że w zasadzie nie wspomniano o stworzonych wysokiej jakości lub trwałych miejscach pracy, szczególnie jeżeli chodzi o zatrudnianie kobiet, nadmiernie reprezentowanych w zatrudnieniu w niepełnym wymiarze godzin ze względu na trudności z godzeniem życia zawodowego z prywatnym;

52. uważa realizację celów z zakresu ponownego uprzemysłowienia za mającą kapitalne znaczenie dla konkurencyjności UE oraz uznaje, że ponowne uruchomienie prawdziwej europejskiej polityki przemysłowej mogłoby wspierać wzrost i sprzyjać tworzeniu nowych, wysokiej jakości miejsc pracy;

53. ubolewa, że odniesienia do stóp bezrobocia nie idą w parze z należyтым uwzględnieniem innych czynników, takich jak rosnący odsetek osób biernych zawodowo, poziom mobilności i migracji;

Bezrobocie młodzieży a mobilność zawodowa

54. z zadowoleniem przyjmuje spadek stopy bezrobocia młodzieży, ale zauważa, że jego poziom jest nadal niepokojący i niekonieczne opiera się na utworzonych miejscach pracy netto; podkreśla, że nastąpił też wzrost niepewności zatrudnienia oraz niepełnego zatrudnienia i że 43 % młodych ludzi określa swoje warunki pracy jako niepewne, jest zatrudnionych na wymuszone umowy o pracę w niepełnym wymiarze godzin lub jako osoby pozornie samozatrudnione;

Środa, 11 marca 2015 r.

55. wzywa Komisję do zaproponowania europejskich ram umożliwiających wprowadzenie minimalnych norm wdrażania gwarancji dla młodzieży oraz konkretnych środków służących zwiększeniu świadomości społecznej; wzywa państwa członkowskie do efektywnego korzystania z dostępnego budżetu, bezwzględnego wprowadzenia gwarancji dla młodzieży oraz dopilnowania, aby docierały one również do młodych ludzi pochodzących z najmniej uprzywilejowanych środowisk; apeluje o odpowiedni budżet w śródkresowym przeglądzie wieloletnich ram finansowych zgodnie z zaleceniami MOP; zauważa, że według szacunków MOP na rozwiązanie problemu bezrobocia młodzieży potrzeba 21 mld EUR;

56. apeluje do Komisji o wyjście poza i ponad zalecenia Rady z marca 2014 r. dotyczące ram jakości staży oraz o zaproponowanie nowych ram jakości z myślą o zapobieganiu dyskryminacji i wykorzystywaniu młodych pracowników;

57. wzywa państwa członkowskie, aby uczyniły rynki pracy bardziej otwartymi dla osób, które mają obowiązki rodzinne, takie jak wychowywanie dzieci czy opieka nad wymagającymi jej członkami rodziny; z tego względu apeluje o środki sprzyjające godzeniu życia zawodowego z prywatnym w ramach reform rynku pracy promowanych za pośrednictwem europejskiego semestru;

58. ponownie wzywa państwa członkowskie do inwestowania w możliwości związane z uczeniem się przez całe życie, szkoleniem zawodowym i szkoleniem w miejscu pracy; apeluje, aby krajowe systemy uczenia się przez całe życie były oceniane jako część strategii reformy rynku pracy w ramach europejskiego semestru;

59. podkreśla, że według Komisji mimo wysokich stóp bezrobocia w UE istnieją 2 mln wolnych miejsc pracy i że w 2013 r. zaledwie 3,3 % ludności aktywnej zawodowo pracowało w innym państwie członkowskim, co w dalszym ciągu świadczy o niskim poziomie mobilności w porównaniu ze Stanami Zjednoczonymi i Japonią; przypomina, że różnice wskaźników mobilności siły roboczej – które w przypadku państw członkowskich najczęściej dotkniętych kryzysem mogą sięgać nawet 10 punktów procentowych – mogą zostać przezwyciężone dzięki wykorzystaniu instrumentu platformy EURES; podkreśla swoje nieustające poparcie dla zasady swobodnego przemieszczania się;

60. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia właściwego funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia i sprzyjania poszukiwaniu pracy za granicą;

61. biorąc pod uwagę liczbę pracowników, a zwłaszcza młodych ludzi, którzy opuszczają obecnie swoje kraje pochodzenia i przenoszą się do innych państw członkowskich w poszukiwaniu możliwości zatrudnienia, stwierdza, że istnieje paląca potrzeba opracowania odpowiednich środków w celu zagwarantowania, że żaden pracownik nie zostanie pozbawiony ochrony przysługującej mu na mocy praw społecznych i pracowniczych; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszej poprawy mobilności pracowników w UE dzięki takim instrumentom jak EURES, przy jednoczesnym utrzymaniu zasady równego traktowania oraz zagwarantowaniu płac i norm społecznych; wzywa wszystkie państwa członkowskie do opracowania strategii społecznych i w dziedzinie zatrudnienia służących zapewnieniu równych praw i równych płac w tym samym miejscu pracy zgodnie z zasadami dotyczącymi swobody przemieszczania się pracowników, w szczególności z perspektywy płci;

62. przypomina cele UE związane z równością płci, szczególnie cele w zakresie osiągnięcia 75 % poziomu zatrudnienia kobiet i mężczyzn do 2020 r. oraz ograniczenia o 20 mln liczby osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem;

63. wzywa Komisję do przedłożenia wniosku dotyczącego urlopu rodzicielskiego, który przyczyni się do zapewnienia równych warunków pracy kobiet i mężczyzn, m.in. w kontekście szybkiego starzenia się UE, które zagraża przyszłej zdolności państw członkowskich do utrzymania niezbędnych usług społecznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do realizowania większej liczby strategii politycznych, które przyczyniają się do poprawy wzrostu demograficznego UE przez stymulowanie współczynnika urodzeń lub imigracji;

64. wyraża ubolewanie, że środki oszczędnościowe narzucone przez UE z myślą o przywróceniu zaufania inwestorów doprowadziły do pogorszenia warunków zatrudnienia i warunków socjalnych, skutkując większym poziomem bezrobocia, ubóstwa i nierówności;

65. wzywa państwa członkowskie do poprawy współpracy między przedsiębiorstwami i sektorem szkolnictwa na wszystkich szczeblach;

Środa, 11 marca 2015 r.

Zdecydowany apel o unijny wymiar społeczny i konwergencję

66. ponownie ostrzega przed wyzwaniem społeczno-ekonomicznym, z którymi musi się zmierzyć Unia, a zwłaszcza niektóre państwa członkowskie, oraz przed zagrożeniami dla jej zrównoważoności i stabilnego potencjału wzrostu, wynikającymi z odwrócenia procesu konwergencji regionalnej; przypomina, że ponad 122 mln obywateli UE jest zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, które obejmuje też ubóstwo osób pracujących i dzieci; zauważa, że według szacunków 19% dzieci w UE jest obecnie zagrożonych ubóstwem, i podkreśla, że odsetek ten jest nie do zaakceptowania i wymaga niezwłocznego zmniejszenia; wzywa Komisję do dalszego rozwoju społecznego wymiaru w UE; wyraża uznanie dla pracy Komisji na rzecz społecznego filaru unii gospodarczej i walutowej w ramach procesu włączania społecznego wymiaru do obecnej struktury mechanizmów zarządzania gospodarczego, a ponadto wzywa do dalszych postępów w tym zakresie w celu przyspieszenia realizacji strategii „Europa 2020”;

67. wyraża ubolewanie, że nie istnieją wskaźniki ani jasne definicje bezwzględnego ubóstwa będącego problemem wielu państw członkowskich;

68. przypomina Komisji, że na mocy art. 9 TFUE strategię na rzecz zatrudnienia i polityki społecznej mającej na celu promowanie europejskiego dorobku socjalnego powinny regulować wszystkie strategie unijne; zwraca się do Komisji, aby spełniła swoje zobowiązania w zakresie powiązania europejskiego semestru z celami strategii „Europa 2020”;

69. zauważa, że ochrona socjalna i polityka społeczna, w szczególności świadczenia dla osób bezrobotnych, minimalne wynagrodzenie i opodatkowanie progresywne, początkowo pomagały ograniczyć recesję i ustabilizować rynek pracy oraz konsumpcję; podkreśla jednak, że socjalne mechanizmy stabilizujące były szeroko wykorzystywane jako czynniki dostosowawcze w krajach UGW, które doświadczyły negatywnych wstrząsów gospodarczych; podkreśla, że ochrona socjalna i polityka społeczna wchodzi w zakres kompetencji państw członkowskich;

Społeczne mechanizmy stabilizujące

70. zauważa, że w rocznym sprawozdaniu za rok 2013 w sprawie zatrudnienia i sytuacji społecznej w UE Komisja podkreśliła znaczenie wydatków na ochronę socjalną jako zabezpieczenia przed zagrożeniami społecznymi; przypomina, jak ważne są automatyczne stabilizatory, jeśli chodzi o radzenie sobie z asymetrycznymi wstrząsami, unikanie nadmiernego wyczerpania zasobów państw opiekuńczych, a przez to wzmacnianie stabilności całej UGW; wzywa Komisję, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów uwzględniła znaczenie, jakie ma zachowanie silnych automatycznych stabilizatorów w państwach członkowskich z uwagi na ich wyjątkową rolę w utrzymywaniu spójności społecznej oraz stymulowaniu popytu wewnętrznego i wzrostu gospodarczego; przypomina swój apel do Komisji o przygotowanie zielonej księgi w sprawie automatycznych mechanizmów stabilizujących w strefie euro;

71. odnotowuje cel Komisji, zgodnie z którym „prawo UE ma się stać jaśniejsze, prostsze i mniej kosztowne dla obywateli i przedsiębiorstw”; podkreśla, że usunięcie barier regulacyjnych nie powinno narazić na szwank europejskiego dorobku socjalnego w takich dziedzinach jak bezpieczeństwo i higiena pracy, informowanie pracowników i przeprowadzanie z nimi konsultacji, ani kluczowych konwencji MOP, ani Europejskiej karty społecznej, a poza tym powinno odbywać się z poszanowaniem autonomii partnerów społecznych przewidzianej w Traktacie; wzywa Komisję do podjęcia wiarygodnego wysiłku na rzecz zapewnienia ochrony pracownic w ciąży i pracownic, które niedawno rodziły;

Wskaźniki społeczne

72. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wspólne sprawozdanie w sprawie zatrudnienia załączone do rocznej analizy wzrostu gospodarczego obejmuje tablicę wyników zawierającą wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne; wzywa Komisję do zbadania, czy wskaźniki te są wystarczające do przeprowadzenia szczegółowej analizy sytuacji społeczno-ekonomicznej w państwach członkowskich; podkreśla, jak ważne jest zrozumienie dynamiki i konsekwencji rozwoju sytuacji dotyczącej dochodów gospodarstw domowych oraz rosnącej nierówności dochodów; ubolewa, że wiele danych przedstawionych w tegorocznej edycji tablicy wyników jest nieaktualnych; zwraca się do Komisji o większe wykorzystanie tablicy wyników przy formułowaniu polityki; apeluje o szczegółowy przegląd wyborów dokonanych przez państwa członkowskie w różnych dziedzinach polityki i odnośnych rezultatów; wzywa Komisję do dokonania oceny i poprawy ich zakresu i skuteczności w celu zapewnienia ich pełnego uwzględnienia przy opracowywaniu zaleceń dla poszczególnych krajów;

Środa, 11 marca 2015 r.

73. podkreśla, że w procedurze europejskiego semestru zatrudnienie oraz kwestie społeczne powinno się uwzględniać na równi z kwestiami makroekonomicznymi;

74. wzywa do rozpoznawania głównych zaburzeń równowagi makroekonomicznej i makrosocjalnej w obrębie UE i gospodarek strefy euro oraz do sformułowania na tej podstawie zaleceń dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru, w tym podjęcie kroków zmierzających do zapewnienia konwergencji norm pracowniczych i socjalnych;

Ubóstwo i wykluczenie społeczne

75. wyraża ubolewanie, że roczna analiza wzrostu gospodarczego oraz wspólne sprawozdanie w sprawie zatrudnienia nie zawierają żadnych środków ani ram polityki na potrzeby realizacji wyznaczonego w ramach strategii „Europa 2020” celu w zakresie ograniczania ubóstwa; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by cel ten został lepiej uwzględniony w europejskim semestrze;

76. podkreśla potrzebę egzekwowania dorobku socjalnego, horyzontalnej klauzuli społecznej oraz Protokołu w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym;

77. z zadowoleniem przyjmuje apel przewodniczącego Komisji do państw członkowskich o wprowadzenie dochodu minimalnego w celu zmniejszenia ubóstwa w UE; wzywa Komisję do zaproponowania inicjatywy na rzecz wprowadzenia minimalnego dochodu w państwach członkowskich; podkreśla, że ustalenie poziomów dochodu minimalnego należy do poszczególnych państw członkowskich i że powinny one być współmierne do specyficznej sytuacji społeczno-ekonomicznej w danym kraju;

78. z ubolewaniem zauważa, że podejście Komisji ukierunkowane na rozwiązanie problemu nierówności ze względu na płeć zakłada głównie, że kwestia godzenia życia zawodowego z prywatnym to problem kobiet; zauważa, że środki mające na celu promowanie takiego godzenia, zarówno w przypadku mężczyzn, jak i kobiet, są kluczowe z punktu widzenia tworzenia miejsc pracy i mają bezpośredni wpływ na ich jakość; zauważa, że dostęp do przystępnych cenowo i charakteryzujących się wysoką jakością usług opieki nad dzieckiem to nadal główna bariera uniemożliwiająca takie godzenie, w związku z czym wzywa Komisję do zwrócenia uwagi na ten wskaźnik przy analizowaniu tablicy wyników zawierającej najważniejsze wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne;

79. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu niezwłocznego zajęcia się alarmującym wzrostem ubóstwa dzieci w całej UE za pośrednictwem długotrwałych i holistycznych działań, których podstawą będą najlepsze praktyki niektórych państw członkowskich, w szczególności środki służące zwiększeniu pomocy państwa na posiłki w szkołach, oraz w celu wdrożenia opartych na trzech filarach zaleceń Komisji pod hasłem „Inwestowanie w dzieci” zawartych w pakiecie dotyczącym inwestycji społecznych;

80. zauważa, że pojawiające się nowe formy ubóstwa, które zaostriżył dodatkowo kryzys zadłużeniowy, jak np. ubóstwo osób pracujących potęgujące takie trudności jak spłata kredytów hipotecznych czy wysokie ceny usług użyteczności publicznej prowadzące do ubóstwa energetycznego, spowodowały wzrost liczby eksmisji, egzekucji z nieruchomości i osób bezdomnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do realizacji zintegrowanych strategii politycznych sprzyjających powstawaniu lokali socjalnych i przystępnych cenowo mieszkań, skutecznych strategii prewencyjnych mających na celu zmniejszenie liczby eksmisji oraz strategii walki z ubóstwem energetycznym w oparciu o dobre praktyki państw członkowskich, a także do położenia kresu obserwowanej w niektórych państwach członkowskich kryminalizacji osób bezdomnych; wzywa Komisję do natychmiastowego wprowadzenia unijnego planu działania w sprawie bezdomności, którego Parlament domagał się przy wielu okazjach i o który apelowały też inne organy UE, aby pomóc państwom członkowskim uporać się z palącym i coraz poważniejszym problemem, jakim jest bezdomność;

81. zwraca się do Komisji o opracowanie strategii, która będzie wspierać państwa członkowskie w walce z bezdomnością za pomocą zintegrowanych strategii politycznych i odpowiednich inwestycji społecznych;

82. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia pilnych działań mających na celu rozwiązanie problemu bezdomności; zauważa, że taki ekstremalny dowód ubóstwa i wykluczenia społecznego stanowi naruszenie praw podstawowych, a jego poziom wzrósł w zdecydowanej większości państw członkowskich; wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych mechanizmów mających na celu monitorowanie i wspieranie wysiłków państw członkowskich w stawianiu czoła bezdomności, o co Parlament apelował w swoich rezolucjach z dnia 14 września 2011 r. i 16 stycznia 2014 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności;

Środa, 11 marca 2015 r.

83. wzywa Komisję do oceny, czy możliwe jest zwiększenie środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym podczas średniookresowego przeglądu wieloletnich ram finansowania;

Zrównoważone emerytury i zdrowie

84. domaga się przystępnych cenowo i wysokiej jakości usług publicznych w dziedzinie opieki nad dziećmi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu, które pozwolą w szczególności kobietom na powrót do pracy i ułatwią godzenie życia zawodowego z prywatnym;

85. przypomina Komisji, że w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru, bezpieczeństwa i adekwatności świadczeń emerytalnych reformom emerytalnym muszą towarzyszyć strategie polityczne, które: tworzą możliwości zatrudnienia starszych i młodych pracowników, aby przyczynić się do budowy zrównoważonego systemu emerytur; ograniczają bodźce zachęcające do programów wcześniejszych emerytur oraz innych ścieżek wczesnego opuszczenia rynku pracy; zapewniają wynagrodzenie za czas spędzony na opiece nad dziećmi lub członkami rodziny pozostającymi na utrzymaniu; tworzą możliwości zatrudnienia osób starszych; zapewniają dostęp do uczenia się przez całe życie zarówno osobom zatrudnionym, jak i bezrobotnym w każdym wieku; promują aktywne starzenie się w dobrym zdrowiu w miejscu pracy, uwzględniając przy tym fizyczne i psychospołeczne zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa; wprowadzają politykę podatkową zachęcającą do kontynuowania pracy zawodowej, a ponadto wspierają aktywne starzenie się w dobrym zdrowiu; podkreśla, że reformy emerytalne wymagają spójności politycznej i społecznej na szczeblu krajowym, a ich pomyślna realizacja zależy od tego, czy zostaną wynegocjowane z partnerami społecznymi oraz przedstawicielami młodszych i starszych pokoleń występujących w charakterze grup społecznych, na które reformy te mają bezpośredni wpływ; wzywa państwa członkowskie do pełnego uwzględnienia stanowiska Parlamentu na temat zielonej i białej księgi w sprawie emerytur;

86. odnotowuje zalecenie Komisji dotyczące reformy systemów opieki zdrowotnej, tak by mogły one realizować swoje cele w zakresie zapewnienia powszechnego dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej, w tym dostępu do przystępnych cenowo leków, zwłaszcza tych ratujących życie, oraz zapewnienia poszanowania praw pracowników służby zdrowia; zauważa, że w wyniku kryzysu niektóre państwa członkowskie nie były w stanie zapewnić pełnego zakresu usług publicznej służby zdrowia; wzywa Komisję do wydania konkretnych zaleceń w celu zaradzenia tej sytuacji; wzywa do dalszych działań na rzecz reform w celu dopilnowania, aby dostęp do infrastruktury zdrowotnej nie był zagrożony pod względem jakości ani pod względem finansowym;

87. zauważa, że Komisja uznała, iż sektory zdrowia i opieki społecznej posiadają duży potencjał wzrostu i są kluczowymi obszarami dla inwestycji sprzyjających tworzeniu zrównoważonej gospodarki; zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania z postępów w opracowywaniu, w ramach strategii „Europa 2020”, inicjatyw dotyczących inwestycji w sektorze zdrowia i opieki społecznej w kontekście jakości zatrudnienia;

88. wzywa do wzmocnienia i rozwijania skutecznych środków prewencji zdrowotnej, takich jak „starzenie się w nieustającym zdrowiu”, w celu podniesienia jakości życia i jednoczesnego ograniczenia kosztów ponoszonych przez krajowe systemy opieki zdrowotnej na leczenie i leki dla osób w późnych latach życia;

Bardziej sprawiedliwe systemy opodatkowania pracy

89. podkreśla, że klin podatkowy oddziałuje o wiele silniej w przypadku osób nisko uposażonych oraz drugich żywicieli rodzin i że stanowi to nadal poważny problem; wzywa Komisję do zwrócenia uwagi na sprawozdanie MFW z października 2013 r. w sprawie podatków, w którym wskazuje on na możliwość wprowadzenia lepszych i bardziej progresywnych form opodatkowania;

90. zauważa, jak ważne jest zmniejszanie opodatkowania pracy, zwłaszcza w odniesieniu do pracowników słabo opłacanych i o niskich kwalifikacjach, osób długotrwale bezrobotnych oraz innych słabszych grup społecznych, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności publicznych systemów emerytalnych w perspektywie długoterminowej; wzywa państwa członkowskie do przesunięcia podatków z zatrudnienia na konsumpcję, kapitał i kwestie środowiskowe, przy należytych uwzględnieniu potencjalnych skutków redystrybucji;

Środa, 11 marca 2015 r.

Poprawa legitymacji demokratycznej europejskiego semestru

91. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu ograniczonej roli Parlamentu, parlamentów narodowych, partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego przy określaniu, monitorowaniu i wdrażaniu priorytetów gospodarczych i społecznych w europejskim semestrze; ponawia swój apel o zwiększone i ustrukturyzowane zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych na szczeblu unijnym i krajowym w celu poprawy legitymacji procesu europejskiego semestru przez opracowanie konkretnych wytycznych;

92. apeluje o zaangażowanie parlamentów szczebla niższego niż krajowy oraz władz lokalnych i regionalnych w projektowanie i wdrażanie krajowych programów reform, również w drodze ustaleń w ramach wielopoziomowego sprawowania rządów;

93. apeluje do Komisji o większe angażowanie partnerów społecznych w przygotowywanie rocznej analizy wzrostu gospodarczego oraz, bardziej ogólnie, o sformalizowanie roli partnerów społecznych w procesie europejskiego semestru;

94. ponawia apel o porozumienie międzyinstytucjonalne mające na celu zaangażowanie Parlamentu w przygotowywanie i zatwierdzanie rocznej analizy wzrostu gospodarczego oraz wytycznych dotyczących polityki gospodarczej i zatrudnienia;

o

o o

95. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
